

Welkom door ouderling van dienst
Zingen: Psalm 22:13
Stil gebed, votum en groet
Zingen: **Psalm 34:4,5 (NB)**
Gebed om verlichting van de Heilige Geest
Schriftlezing: Psalm 23 en Mat. 11:25-30
Kindermoment
Zingen: **U alleen wil ik aanbidden (OT 547)**
Verkondiging **'I will refresh you' (Jezus geeft verfrissende rust)**
Zingen: **Lied 377:1-2a,3v,4m,5-7a (NLB)**
Avondmaalsformulier
Zingen: **Lied 517 (Hemelhoog)**
Viering van het Heilig Avondmaal
Zingen: Psalm 145:3,5
Dankgebed en voorbede
Inzameling van de gaven
Zingen: Psalm 68:10
Zegen

Gemeente van Christus,

1. Aangrijpende realiteit

Deze week publiceerde de commissie voltooid levend onder leiding van Els van Wijngaarden haar rapport. Iets meer dan tienduizend Nederlanders van 55 jaar en ouder willen een einde aan hun leven maken. Mensen die niet in de categorie vallen van uitzichtloos lijden of van een ernstige medische aandoening, maar die desondanks een 'doodswens' hebben. Die menen dat door dood te gaan, ze beter af zijn.

Ik vond dat aangrijpend om te lezen.

En ook als je hoort wat dan de factoren zijn die bij die doodswens een rol spelen: piekeren, financiële zorgen, ziekten, eenzaamheid, afhankelijkheid van anderen en het gevoel anderen tot last te zijn. Er zijn gelukkig ook voorbeelden dat zo'n wens om dood te gaan kan verminderen of verdwijnen, zelfs op hoge leeftijd. Als mensen iets hebben om voor te leven, als er iets moois is om naar uit te zien.

Maar het idee heeft me wel erg bezig gehouden bij het maken van de preek. Dat zoveel mensen dus denken dat je pas echt tot rust komt als je er niet meer bent. Ik vind dat zo aangrijpend. Voor de mensen en hun familieleden.

Temeer omdat wij als christenen goud in

handen hebben. Wij hebben een God die naar ons omziet. Wij hebben een Heiland die deze woorden sprak: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven'. Dat is toch een woord dat geweldig perspectief geeft. Als al die mensen toch eens echt een ontmoeting met Jezus hadden, zou er dan niet wat in hun doodswens veranderen? Of denk ik dan te simpel? Ik weet wel, het leven kan heel ingewikkeld zijn, je kunt heel erg worstelen met gebrokenheid, je kunt zo door depressies overmand zijn, dat je soms denkt dat de wereld beter af is al jij er niet meer bent. Maar dat is niet waar! Je bent waardevol in de ogen van God. En dat woord van Jezus, daar kun je echt op bouwen. Hij is in staat mensen die rust te geven waarnaar ze zo verlangen.

2. Het woord van Jezus

Laten we eens nader kijken naar wat Jezus zegt. Valt u dat ook niet op hoe Jezus begint. Hij begint met een lofprijzing. Hij begint Zijn Vader in de hemel te danken. Te danken waarvoor? Nou, voor de dingen die voor wijzen en verstandigen verborgen zijn, maar die aan jonge kinderen geopenbaard zijn. Dat klinkt wat raadselachtig. Maar Jezus doelt hier op Zijn komst naar deze aarde. Hij staat nu te midden van de mensen en nodigt ze uit naar Hem toe te komen. Die weg die Hij gegaan is, was de wil van de Vader. Hij daalde neer van de troon om mens te zijn. Dat heilsplan was niet vrucht van wat wijzen en verstandigen bedacht hadden. De filosofie en de wetenschap van die dagen, hadden deze stap nooit kunnen bevroeden. Dat God mens zou worden. Het was niet in hen opgekomen. Maar dit was wel het welbehagen, het hartsverlangen van God. Om onder de mensen te komen, zodat ze Hem konden ontmoeten, aanraken zelfs, naar Hem konden luisteren. Hij is zozeer mens onder de mensen geworden, dat Hij jonge kinderen heeft omhelsd en gezegend. Laat de kinderen tot Mij komen. Zo heeft Hij zich aan gewone mensen en zelfs aan kinderen bekend gemaakt.

Via Jezus is Gods liefde en Zijn vergeving, naar ons mensen toegekomen. Als Jezus de mensen oproept om naar Hem te komen, doet Hij wat de Vader wil. De Zoon en de Vader zijn daarin helemaal een.

3. Hoe God ons ziet

Kom naar Mij toe allen die vermoeid en belast zijt. Het woord van Jezus geeft te denken. Hij richt zich tot allen. Jezus richt zich niet alleen tot degenen die vermoeid en belast zijn. Nee, hij richt zich tot alle mensen. Dat universele zat al in vers 25. Jezus noemt Zijn Vader, Heere van de hemel en van de aarde. Hoe kijkt God naar deze aarde? Hij ziet mensen die vermoeid en belast zijn. Hij ziet mensen die rust nodig hebben. Een rust die zij vanuit zichzelf niet hebben en die alleen Jezus hen kan geven. Aan het begin van het hoofdstuk worden mensen tot Jezus gebracht, die een gebrek hebben: blinden, doven, lammen, melaatsen. Dan zijn de mensen waarvan wij denken dat zij Jezus nodig hebben. Maar hier trekt Jezus het breder. Als gevolg van de zondeval ligt ons menselijke bestaan onder de straf van de dood en blijven wij mensen worstelen met doorns en distels, moeite en pijn, met smart en hopeloosheid.

Voor al die mensen is Jezus gekomen. Voor mensen die leven buiten het paradijs. En tegen hen en dus ook tegen ons zegt Jezus: Hier met die vermoeienis. Kom maar bij Mij met al die dingen die je afmatten en uitputten, waardoor je geen hoop hebt, waardoor je hart onrustig is. Waar kun je dan aan denken? Nou, aan **zorgen** die zo zwaar op je drukken: de situatie thuis of in je relatie; de gezondheid; de zorgen rondom je werk of bij je kinderen; het verdriet om gemis van een geliefde; keuzes die je hebt gemaakt en waar je nu consequenties van moet dragen. Of opmerkingen die je steeds maar hoort. Of denk aan **zonden**: dingen die God van je vraagt maar die je niet doet; dingen die je in je leven moet veranderen; de stap naar de ander zetten, de hand van verzoening, maar het kwam er tot nu toe niet van. Of dingen uit het verleden die je meedraagt; lauwheid in het geloof; verborgen zonden; schuld die je ervaart naar God toe; dat je Hem niet naar waarde schat.

4. Bij Jezus vindt je rust

Er kan zoveel zijn dat ons vermoeid en belast maakt. Kom er maar mee bij Mij zegt Jezus. En dat is het beste wat we kunnen doen. Hij weet er raad mee. En hoe! Ik zal u rust geven,

zegt Hij, als je komt. Rust. Dat woord van Jezus is zo rijk, er zitten wel drie beloften in:

a. Ik zal je rust geven. Rust heeft niet zozeer te maken met stoppen met werken of met niets doen, maar is een geschenk. Jezus geeft het je. Rust is de **vrede van God** die alle verstand te boven gaat. Die vrede daalt in je hart. Door het geloof mag je weten: het is goed tussen God en mij. Omdat Jezus verzoening heeft gedaan voor mijn zonden. Hij heeft de last van mijn leven gedragen. Dat viereen we vandaag in het avondmaal. Jezus is de dood ingegaan om ons het leven te kunnen schenken. Hij in mijn plaats. Dankzij Hem mogen wij met God verzoend zijn. Door het geloof ontvangen wij Zijn vrede. Geloof u dat? Aan tafel komt je ziel tot rust. Jezus zegt tegen ons: het is volbracht. De zwaarste last is gedragen. Dat geeft rust!

b. Rust is ook dat Jezus Zijn schouders zet onder je probleem, onder je zorgen. Neem **Mijn juk** op je. Kom bij mij onder het juk. Ik heb deze tekst altijd lastig gevonden, totdat ik in Chili twee ossen zag, die houten balk met twee uitsparingen, aan elkaar waren verbonden. De sterkte os droeg de zwaarste last. Jezus draagt de last van je leven. De moeiten en zorgen die wij ervaren, de zonden en de wonden, van een leven buiten het paradijs. Jezus zegt: breng het maar bij Mij. Ik zal het dragen. Ga niet alleen door het leven die last is je te zwaar.

c. tenslotte, Ik zal je rust geven. Het woord rust in de grondtekst betekent: 'verfrissen'. Refresh. I will refresh you. Zoals de Herder in Psalm 23. Hij verkwikt mijn ziel. Hij geeft je nieuwe kracht. Hij vult aan wat ontbreekt, zodat je weer verder kunt met nieuwe moed.

5. Om uit te delen

Zo wil de Heere ons zegenen vanmorgen, met dat woord van Jezus. Ik zal je rust geven. Neem dat mee de week in. God plaatst misschien wel iemand op uw weg, die weinig moed heeft, iemand die het niet meer ziet zitten. Herinner u dan het woord van Jezus: Ik zal u rust geven. Dat is een woord voor ons, maar ook een om door te geven. Elke keer weer, tot dat Jezus zelf komt. Amen.